

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 95/2020
23.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радмило Стојић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и „Цер промет“ д.о.о. из Београда, чији је заједнички пуномоћник Владимир Гајић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5703/17 од 06.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 23.09.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог Апелационог суда у Београду РЗ 38/19 од 18.12.2019. године за одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5703/17 од 06.02.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5703/17 од 06.02.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужених за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5703/17 од 06.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 75174/10 од 20.04.2017. године, исправљена решењем истог суда П 75174/2010 од 20.11.2018. године којом је одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се обавезу тужени да тужиоцу, на име накнаде штете, солидарно исплате износ од 1.174.587,92 динара, са законском затезном каматом од 10.06.2010. године до исплате и обавезан тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 144.000,00 динара. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 395. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04, 111/09, у даљем тексту: ЗПП), погрешно се позивајући на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018).

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Решењем РЗ 38/19 од 18.12.2019. године Апелациони суд у Београду је предложио Врховном касационом суду одлучивање о изјављеној ревизији на основу члана 395. Закона о парничном поступку, у циљу разматрања правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе.

Поступајући по предлогу Апелационог суда у Београду, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној.

Правноснажном пресудом, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев да се обавезу тужени да тужиоцу солидарно накнаде штету коју је тужилац претрпео у висини трошкова улагања у стан у улици ... број ... у У време извођења радова тужилац је стан у којем је изводио радове, користио као носилац станарског права, по основу уговора о коришћењу стана у приватној својини закљученог са непарничарем ВВ, из чега произлази да тужени, који су својину на стану стекли накнадно куповином од власника, нису пасивно легитимисани за накаду штете коју је тужилац претрпео, јер нису били у уговорном односу са тужиоцем.

У таквом случају, Врховни касациони суд је оценио да је другостепени суд према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда. Разлог ревизије тужиоца је позивање на погрешну примену материјалног права, што није довољан основ за одлучивање о посебној ревизији. Погрешна примена материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права, за шта у конкретном случају нису испуњени услови. Како су нижестепене пресуде донете у складу са усаглашеном судском праксом ни прихватање одлучивања о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној не би утицало на друкчији исход спора.

Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 396. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), а у вези члана 23. став 3. Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 10.06.2010. године, са захтевом за утврђење права својине, у којој је као вредност предмета спора означен износ од 500.000,00 динара. Услед околности које су настале након подношења тужбе, тужилац

је поднеском од 07.06.2016. године преиначио тужбу утолико што је уместо првобитно постављеног захтева за утврђење права својине, поставио захтев за накнаду штете у износу од 2.400.000,00 динара. Поднеском од 04.04.2017. године тужбени захтев је смањен на износ од 1.174.587,92 динара, о којем је одлучено првостепеном пресудом донетом 20.04.2017. године.

Према члану 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона (01.02.2012. године) спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09). Према члану 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“, бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године)

У овом случају, правноснажна другостепена пресуда која се побија ревизијом донета је 06.02.2019. године, после ступања на снагу наведених новела Закона о парничном поступку.

Како се ради о поступку у којем вредност предмета спора побијаног дела је износ који очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Туженима не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, због чега је, применом члана 161. ЗПП, одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић